

10) רמב"ם הלכות אביילות (א"י)

יב כל מי שאינו מתאבל כמו שצו חכמים הרי זה אכזרי. אלא יפחד ויראג ויפשפש במעשיו ויחזור בתשובה. ואחד מבני הנזורה שמו: תדאג כל החבורה כולה. כל שלשה ימים תראשונים. יראת את עצמו כאילו חרב מונחת לו על צווארו. ומשלשת ועד שבעה [כאילו הוא] מונחת בקרן ויח. סבאן ואילך [כאילו] עוברת כנגדו בשוק. כל זה להבין עצמו ויחזור ויעור משנתו. והרי הוא אומר הכיתה אותם ולא הלו מכלל שצריך לחקין ולחול?]

11) ילקוט שמעוני שמו
סוף ע' ראש סוף

ישמע אלהים את נאקתם. (כתוב ברמז ג"ז).
א) ב"ש התריפים דברו און (זכיה י. כ). משל לשני נערים אחר. מה אביו וקברו ואחד אביו קיים. זה שאביו קיים קורא לו אבא ומיד עונה אותו. וזה שמח אביו הולך על קברו וצועק אבי אבי, עד שתש כהו, ולא משיבו. כך ישראל אביהם קיים ומיד הוא עונה אותם, שנאמר וישמע אלהים את נאקתם, והיה טרם יקראו ואני אענה ישעיה סה, כד) ואומר יקראני ואענהו (תהלים צא. טו). אבל הגוים יצעקו אליו ולא יענה (ישעיה מו, ז) ואומר ויקחו את הפר וגו' (מ"א יח, כו).
ב) עקיבא אומר ספקלטורין [מרגוס של סר הסנחים רב ספקלטורין] של פרעה היו

חנקה את ישראל בקירות בתים לבנין. והיו צועקין מתוך הבנין, צועקין מתוך הקירות והקב"ה יזמע נאקתם, שנאמר וישמע אלהים את נאקתם. ועוד שהיו שורפין את בניהן בכור אש זבח לאלהיהן, שנאמר ואתכם לקח ה' ויוציא אתכם מכור הברזל ממצרים (דברים ד, ט). [

12) 'מה 'מה 'מה

[ובמלרים כאשר ה' צמ"ע
שערי טומאה והיו כאלמים בחי' כאלמתי דומי'
כמבואר בסה"ק, ולא יכלו להחפלה ולעטוק רק
כאנחו אזי ואבני]

13) רמב"ם ע"ב שמו ע"א

אחר
המדבר. כמדבר מיבעי, אלא המשמעות שהיה משחל להגיה ממקום שהוא יותר מדבר, ומשך אחר מקום מדבר, והוא כדי שיוכל להסביר ולמקור אחר אלקות וכדומה.